

Vuoden eläinlääkärit 2008:

Aila Rauatmaa ja Tuija Saari

Työ eläinten hyvinvoinnin lisäämiseksi on vuoden eläinlääkäreiden 2008 valinnan perusteena. Lemmikki- ja tuotantoeläinten hyvinvoinnista huolehtiminen on ihmisen vastuulla. Aina vastuuta ei kanneta ja apuun tarvitaan eläinlääkäreitä, jotka valvovat myös eläinten pahoinvointia.

TEKSTI: ANNA PARKKARI

Aila Rauatmaa työskentelee hyvinvointieläinlääkärinä Kainuun maakunta -kuntayhtymässä kahdeksan kunnan alueella ja Tuija Saari Helsingin kaupungin eläinsuojelueläinlääkärinä vastuualueenaan eläinsuojelutarkastukset. Rauatmaa näkee työssään kaksi ääripäätä: tuotantoeläinten terveydenhoidon ja tuotanto- ja lemmikkieläinten eläinsuojelutarkastukset. Saari kohtaa työssään eläinten voimien kannalta kurjimman ääripään. Palkitut työskentelevät paikallistasolla kunnassa ja toimivat lähellä yksittäisiä eläimen omistajia. Toimenkuvat ovat ainutlaatuisia, koska yleensä eläinsuojelu on pieni osa eläinlääkärin työtä.

Eläinsuojelueläinlääkäri Saaren toimenkuvaan kuuluu vain eläinsuojeluasioita ja Helsingissä lähes kaikki asiakkaat ovat lemmikkejä. ”Kurjuus alkaa jo ihmisten asuinoloista. Merkittävä osa asiakkaista on joko pähteiden vaikutuksen alaisena tai muuten henkisesti tasapainottomia. Paikoin ihmiset voivat usealla tavalla järkyttävän huonosti. Eläimet ovat vain osa kokonaisuutta ja valitettavasti osalle ihmisistä jonkinlainen pakkomielle. Uudet eläimet hankitaan huostaan otettujen, metsään hylättyjen tai

Seppo Saari

Tuija Saari

Syntynyt Helsingissä vuonna 1961, os. Sipilä
Eläinlääketieteen lisensiaatti, Helsinki vuonna 1989
Pieneläinpraktikko, Helsinki 1989–1997
Kunnaneläinlääkärin sijaisuuksia kesäisin vuosina 1989–1994
Helsingin kaupungineläinlääkäri, eläinsuojelueläinlääkäri vuodesta 1997–

Anna Parkkari

Aila Rauatmaa

Syntynyt Vuolijoella vuonna 1967, os. Heinäsuo
Eläinlääketieteen lisensiaatti, Helsinki vuonna 1993
Kunnaneläinlääkäri, sijaisuuksia ja Siikalatvan kuntayhtymä 1995–2001
ProAgrian terveydenhuolto-projekteissa Oulu ja Kainuu, 2001–2005
Kuntayhtymän hyvinvointieläinlääkäri vuodesta 2005–

Vuoden eläinlääkärit 2008: Tuija Saari ja Aila Rauatmaa, jotka työskentelevät ansiokkaasti eläinsuojelun ja eläinten hyvinvoinnin parissa kuntatasolla Helsingissä ja Kainuussa.

Anna Parkkari

Jatkuva vuorovaikutus tilojen kanssa luo edellytyksiä eläinten hyvinvoinnin kehittymiselle. Tällä Kortelaisten tilalla pohditaan asioita itsekkin, kysytään neuvoja ja osataan ottaa niitä vastaan.

tapettujen tilalle. On usein mahdollon työ saada moniongelmainen eläimen omistaja todella pohtimaan eläimen hyvinvointia. Käyneillä on usein läsnä epämääräinen väkivalan uhka. Tällaiset asiakkaat saattavat olla hyvinkin arvaamattomia”, valottaa Saari.

Kainuun alueella työskentelevä Aila Rauatmaa kertoo: ”Harvoin ajattelen, että juhlahetki, taas pelastin eläimen. Pidän pitkäjänteistä tuotantoeläinten terveydenhuolto-työtä ja jatkuvaa eläinlääkärin kontaktia tilaan eläinten hyvinvointia lisäävänä tekijänä. Ilokseni vähitellen huomaa, että esimerkiksi kumisten parsimattojen määrä on lisääntynyt ja muun muassa silloin voin ajatella eläinten hyvinvoinnin kehittyneen. Myös toimivat suhteet maatalouden neuvontaorganisaatioihin ovat erittäin tärkeitä, niiden myötä oma osaaminen ja uskottavuus kentällä monipuolistuu. Tiloilta kannattaa esittää hyvinvointiasioita tuotannon osana: hyvin voivat eläimet ovat terveempiä ja tuottavampia. Pelkän hyvinvoinnin esille tuominen ei samalla tavalla

kohtaa tilallisia. En pidä pakottamista enkä rankaisemista kovin tehokkaana keinona hyvinvoinnin edistämiseen”, toteaa Rauatmaa.

Kaupunki eroaa maaseudusta

”Tehtyäni työtä kymmenisen vuotta Helsingissä olen yhä jyrkempi: suureen kaupunkiin pitäisi hankkia vain koiria, jotka todella soveltuvat kaupunkioloihin. Toki monen pitäisi jättää koira kokonaan hankkimatta.” Saaren näkemyksen mukaan koirille ei voi tehdä yhtenäisiä hyvinvointisuosituksia: koiran rotu ja elämäntehtävä sanelee sen hyvinvointivaatimukset. ”On ihan eri asia elää metsästyksen tarkoitettun haukkuvan pystykorvan kuin sisällä viihtyvän seurakoiran kanssa. Esimerkiksi kissat ovat onneksi yksiselitteisempiä.” Helsingissä eläinten huostaanottoprosentit ovat huikeita: viime vuonna tarkastuksissa noin 80 prosentissa ryhdyttiin ylipäänsä toimenpiteisiin ja toimenpiteistä noin 62 prosenttia oli eläinten huostaanottoja. ”Minä

kyllä koen pelastavani eläimiä”, sanoo Tuija Saari.

Kainuussa olosuhteet, elämänmeno ja pinta-alat ovat toisenlaiset, ja merkittävä osa Rauatmaan työstä liittyy maataloihin. ”Kyseessä on ihmisten elinkeino ja perheen asuinpaikka. Pitkällä aikajänteellä eläinten hyvinvointi kehittyi parhaiten eläinlääkärin ja tilallisen jatkuvan vuorovaikutuksen kautta. Toki toimeeni kuuluu lemmikki-eläimiin, harraste-eläimiin ja eläinkauppoihin liittyviä tarkastuksia ja myös laiminlyötyjen lemmikkien kohtaamista.”

”Eläinsuojelu aina myöhässä”

Molemmat vuoden eläinlääkärit ovat ehdottomasti sitä mieltä, että eläinsuojelupäätöksiä tehtäessä ollaan aina myöhässä. Hyvinvointi on paljon laajempi kokonaisuus eikä sen määrittelemisen ole ihan yksinkertaista ja absoluuttista. Eläinsuojeluongelmia syntyy useimmiten omistajan talouden tai terveyden järkkyyessä tai päihitteen tullessa osaksi arkea. Fyysiset

vaivat ja rajoitteet ovat usein henkisiä vaivoja helpommin arvioitavissa eläinten pidon kannalta.

"Ikävää ja turhauttavaa on kuitenkin huomauttaa samoista asioista kerta toisensa jälkeen samalle eläimenpitäjälle", sanoo Rauatmaa, ja Saari jatkaa: "Masentavaa on myös asioida parikymppisten teineiksi jääneiden narkomaanien kanssa, joilla on menossa kolmannet eläimet kahden tuomioistuimen antaman eläinsuojelurikkomuspäätöksen jälkeen. Eikä aikomustakaan luopua lemmikeistä."

"Olen myös ajatellut, että joi-

tain karjanlopetuspäätöksiä on ollut pakko tehdä viranomaisena, koska omistaja ei olisi omassa tilanteessaan ikinä saanut aikaiseksi niin isoa päätöstä", kertoo Rauatmaan syrjäisemmän Suomen kokemuksia. Kainuussakin alko- holilla on osuutta eläinsuojelutaukuihin, huumeilla ei juurikaan. "Ison karjan lopetuspäätös saa aina miettimään ja punnitsemaan asioita. Jälkikäteenkin olen kuitenkin todennut päätökset oikeiksi. Päätöksiä joutuu kyllä analysoimaan sekä etu- että jälkikäteen. Päätöksiä tehdessä sitä on aika yksin."

Työssäni minulle on eläinlääkärin koulutuksen lisäksi paljon hyötyä omasta monipuolisesta koiraharrastuksesta."

"Eläinsuojelulain tulevassa uudistuksessa pitäisi kirjoittaa uusiksi huostaanottopykälä ja lain työkalut pitäisi päivittää ja kirjoittaa auki. Laissa on monet perusasiat sanottu ihan hyvin, vaikka tulkinta on aina tilannekohtaista", toteaa Saari. "Paljonko on riittävä määrä ulkoilutilaa villisialle tai mikä on riittävästi liikuntaa koiralle", pohtii Rauatmaa. "Esimerkiksi jopa strutselle on Suomessakin olemassa säädöksiä, mutta juuri villisioille ei vielä ole omia ohjeita. Vaikka ohje olisikin, riittävyyden määrittäminen voi olla vaikeaa, kaikkea ei voi mitata kuten häkin kokoa. Eläinsuojelu onkin joskus pahoinvoinnin minimoimista."

Eläinsuojelutyön tueksi voisi olla työtä erityisesti tekevien omia koulutuspäiviä, tuumii Aila Rauatmaa. "Vaatii paljon rutiinia, että on ja säilyy tuntuma siihen milloin hyvinvointi on kunnossa, eläimet ovat liian laihoja, onko liikuntaa liian vähän, ja varsinkin oudommilla eläinlajeilla olisi yhteisestä asioiden läpikäynnistä hyötyä. Minusta tulkintaohjeita, tutkimustietoa ja kokemuksia voisi vaihtaa säännöllisemmin eläinsuojelutyötä tekevien eläinlääkäreiden keskinäisissä tapaamisissa."

Seppo Saari

Tuija Saaren työssä näkyy karuin osa eläinsuojelun todellisuutta, jossa myös ihmiset voivat huonosti. Eläimiä laiminlyödään ravitsemuksen ja hoidon suhteen, hylätään syrjäisiin paikkoihin ja tapetaan mielenhäiriössä. Epäkohtien esiin nostaminen on vaikeanemista parempi tapa vaikuttaa hyvinvointiin.

ELÄIMEN VIISI VAPAUTTA

Tutkijat käyttävät usein näitä vuonna 1992 määritellyjä vapauksia hyvinvoinnin perustana.

Vapaus

- janosta ja nälästä
- epämukavuudesta
- kivusta, loukkaantumisista ja sairauksista
- toteuttaa normaaleja käyttäytymismalleja
- pelosta ja ahdistuksesta

Valvonta osoittaa rajat

Eläinsuojeluviranomaisen tehtävä on näyttää missä lainsäädännön rajat kulkevat. Työ ei ole helpoimpia, kevyimpiä eikä aina motivoivia eläinlääkärin töitä. Vuoden eläinlääkärit uskovat työnsä edistävän eläinten hyvinvointia: samalla tietoa hyvin- ja pahoinvoinnista leviää ja väärinkäytökset tulevat julki. "Jos en minä ole rohkea ja ota asiaa päivänvaloon, kuka sitten", kertoo Tuija Saari pohtineensa. "Eläinlääkärin pitää uskaltaa puhua ikävistäkin asioista.

Monenlaisia tarkastuksia

Molemmille palkituille kuuluu valvottaviin kohteisiin myös ilmoituksenvaraisia eläinten pitopaikkoja kuten esimerkiksi lemmikkieläinkauppoja, löytöeläinpaikkoja ja talleja. Niissä käydään pääsääntöisesti kerran vuodessa. Kainuussa tehdään myös EU:n eläinsuojelutarkastuksia vasikkatiloille, joiden kohteet arvotaan vuosittain. Eläinten laiminlyöntiepäilyjen pohjalta tehdään tarkastuksia koteihin ja maatiloille.

Viime vuonna Rauatmaa teki yhteensä 130 tarkastusta ja Saari

noin 200. Osa eläinten hyvinvointiin vaikuttamisesta tapahtuu juuri näiden valvontojen kautta, valvonta on säännöllistä ja toistuvaa. Helsingissä on lemmikkieläinkauppoja ryhdytty valvomaan tiheämmin kuin vuositarkastuksessa, ja ratkaisua pidetään tehokkaana.

”Poliisin, lastenhuollon, asuntoasioiden vastaavien ja isännöitsijöiden kanssa tehdään paljon yhteistyötä. Usean viranomaisen

lääkäri Tapani Parviainen oli työssään jo Saaren aloittaessa Helsingin kaupungilla yli kymmenen vuotta sitten. He tekevät läheistä yhteistyötä ja Saari kutsuukin Parviaista henkiseksi esimieheksensä. ”Tuija Saari sitoutui alusta saakka työhönsä koko persoonallaan ja se on erittäin hyvä. Työ ei ole hauskaa eikä helppoa ja työn jatkuvuuden kannalta on hyvä, että tehtävässä pysyy yksi ja sama

Anna Parkkari

Työhön kuuluu valtava määrä tarkastuskäyntejä vuodessa ja Kai- nuussa se tarkoittaa myös pitkiä ajomatkoja. Viranomaisten yhteistyön toimiminen on myös tärkeää.

päällekkäin työskentely ja tiedonkulun tyssäminen ei motivoi ketään, mutta joissain asioissa on hyvä, että kotikäynnillä on isompikin porukka läsnä eri alan viranomaisia”, sanoo Saari. Helsingin löytöeläintalo on yhteinen Vantaan ja Espoon kanssa, ja siellä on oma huone, johon poliisi voi jättää yöaikaan talteen otettuja lemmikkejä. Sekä Rautamaa että Saari kertovat, että ajan kuluessa yhteistyö poliisin ja muiden hallintokuntien viranomaisten kanssa on alkanut sujua yhä paremmin. ”Paljon on kiinni henkilösuhteistakin”, he sanovat.

Läänit lähellä

Etelä-Suomen läänin läänineläin-

henkilö. Meidän yhteistyömme sujuu hyvin ja eläinsuojelutyö on kehittynyt sen myötä”, Parviainen kertoo.

Oulun läänin läänineläinlääkäri Hanna Lounela kertoo: ”Olemme työskennelleet yhdessä kuntayhtymän perustamisesta vuodesta 2005, ja työ on sujunut hyvin. Aila Rautamaan työskentely on tehostanut alueen eläinsuojeluvalvontaa ja myös tapausten seuranta tulee tehtyä, se ei aina mahdu tavantomaista praktiikkaa tekevän kunnaneläinlääkäriin kiireisiin päiviin. Rautamaa ehtii myös käydä läpi ilmoituksenvaraiset eläintenpito- paikat. Me keskustelemme paljon näistä töistä ja läänihän ohjaa työtä. On tärkeää, että viranomai-

MAAILMAN ELÄINLÄÄKÄRIPÄIVÄ

Päivän viettoa edistää maailman eläinlääkäriliitto eli World Veterinary Association. Suomessa päivää vietettiin nyt kuudennen kerran.

Palkinto julkistettiin 6. toukokuuta Helsingissä Fallkullan kotieläintilalla. Maailman eläinlääkäripäivää vietettiin jo 29. huhtikuuta. Eläinlääkäriliiton puheenjohtajan puhe julkistustilaisuudesta ja tilaisuuden tiedote on kokonaisuudessaan luettavissa kotisivujen ajankohtaisissa.

ELÄINLÄÄKÄRILIITON AIEMMIN PALKITSEMAT:

2007 Marjatta Snellman, vuoden eläinlääkäri, diagnostisen kuvantamisen uranuurtaja ja terveen koiranjalostuksen puolestapuhuja

2006 Hannu Korkeala, vuoden eläinlääkäri, pitkäjänteisestä työstä elintarvike- ja ympäristöhygienian opetuksen, tutkimuksen ja yhteiskunnallisen painoarvon lisäämiseksi

2005 Aimo Välimäki, vuoden eläinlääkäri, kunnaneläinlääkäriin elämäntyöstä

2004 Jukka Houttu, vuoden eläinlääkäri, hevossairauksien erikoiseläinlääkäri

2003 Helsingin yliopiston tutkijaryhmä sikojen hyvinvoinnin edistämiseksi, vuoden eläinlääkintäteko

2002 Riitta Aho, vuoden eläinlääkäri, uusien haasteiden voittaminen

2001 Veikko Tuovinen, vuoden eläinlääkäri, tuotantoeläinten terveydenhuollon edistäminen

Lisätietoa World Veterinary Associationista internetistä: www.worldvet.org

Seppo Saari

Eläinsuojelulainsäädännön uudistaminen lähivuosina antaa mahdollisuuksia säädösten tuomiseksi nykypäivään. Esimerkiksi lain työkalut voitaisiin päivittää ja kirjoittaa auki.

sen valvova silmä on läsnä.”

Rauatmaan toimenkuva – osin karjatilojen terveydenhoitotöitä ja osin eläinsuojelutarkastuksia – on Suomessa ainutlaatuinen ja herättänyt myös keskustelua. Hyvinvoinnin alalla on paljon suhteellisia käsitteitä, eläimen pitää esimerkiksi saada riittävästi liikuntaa, vettä ja ravintoa. Riittävyuden määrittelyssä on hyötyä alan vankasta tuntemuksesta ja rutiinista, ja silti pohditaan toisinaan onko eläinlääkäri liian lähellä asiakasta. Hyvinvointieläinlääkäri virallinen esimies on Kainuun maakunta -kuntayhtymän ympäristöterveysvalvonnan johtaja, hygieenikkoeläinlääkäri Tuomas Nyssönen. ”Keskustelemme paljon töistä ja on hyvä kun saan tuoreita näkemyksiä kentältä. Hän esittää usein minulle uusia ajatuksia purtavaksi”, kertoo esimies alaisestaan.

Ammatinvalinta selvä

”Se oli ihan selvää”, vastaavat molemmat melkein samoilla sanoilla kysymykseen miten sinusta tuli eläinlääkäri. Kummankaan

vanhemmat eivät olleet alalla eikä kotona ollut lemmikkejä ennen vihdoin saatuja omia koiria, ja yhtä vankkumattomasti kumpikin oli päätenyt samaan alaan jo hyvin nuorena. Eläinlääkäriksi opiskeleminen oli itsestään selvää, ja Saari valmistui Helsingissä vuonna 1989 ja Rauatmaa vuonna 1993.

”Olin aina ajatellut työskenteleväni pieneläinpraktikkona, niin kuin alkuun pitkään teinkin. Kesät tuotantoeläinten parissa opettivat ennen kaikkea eläinten omistajista. Perheen kasvun myötä kiinnostuin mahdollisuudesta eläinsuojelueläinlääkäri virkaan Helsingissä ja sillä tiellä olen. Oma kilpailupainotteen koiraharrastus ja hevosen kanssa eläminen antavat riittävästi etäisyyttä työhön ja omaa innostavaa elämää, perheestä ja ystävistä puhumattakaan. Nyt elämään tuo uutta syksyllä sattunut liikenneonnettomuus, jonka aiheuttaman niskavamman takia joudun olemaan pitkällä sairaslomalla. Toipuminen ennalleen ei ole aivan varmaa”, kertoo Saari alakuloisesti.

Anna Parkkari

Eläinsuojelutarkastuksessa aiemmin löytynyt poni on jo toipumassa aliravitsemuksesta ja asuu uudella tallilla. Eläinsuojelurikkomusten toistuminen on erittäin turhauttava osa eläinlääkäreiden työtä.

Rauatmaa latautuu harrastamalla lasten jääkiekkoa ja pesäpalloa sekä tilkkutöitä. ”Joskus saatan

Kimmo Rauatmaa

vain ottaa tilkut esille ja suunnitella kuvioita tekemättä varsinaisesti mitään. Se on tehokasta mielen tyhjentämistä työasioista. Perhe on toki tässä myös todella tärkeä ja lasten harrastusten kautta tulee myös aivan mainioita uusia sosiaalisia piirejä, joihin ei muuten liittyisi. Erikoistun parhaillaan tuotantoeläinten terveyden- ja sairaudenhoitoon ja sekin tuo uutta intoa. Pidän tuotantoeläinten terveydenhoitoa ja pitkäjänteistä työtä tilojen kanssa parhaana mahdollisena tienä eläinten hyvinvoinnin lisäämiseen”, kertoo Aila Rautamaa.

Eläinsuojelutyö on raskasta ja turhauttavaa. Työssä jaksamisessa ovat avuksi hyvät kollegat ja esimiehet, joiden kanssa asioista voi keskustella. Työhuolista irrottava vapaa-aika on erittäin tärkeää jaksamisen kannalta.

Eläinlääkintähuoltolain toteuttaminen, eläinsuojelulainsäädännön uudistaminen, toimenkuvien ja täydennyskoulutuksen kehittäminen antavat myös uusia eväitä eläinsuojelutyöhön.

Lukuja eläinsuojelun tiimoilta:

Helsinki

Helsingissä on arviolta 25 000–30 000 koira ja noin 20 000 kissaa. Pienikokoisia lemmikkejä kuten marsuja, kaneja, matelijoita ja häkkinlintuja lienee muutama tuhat yksilöä. Hevosia on noin 200. Tuotantoeläimiä on Helsingin yliopistolla Viikissä ja Helsingin kaupungilla. Lemmikkieläimiä myyviä kauppiaita on 19 ja lemmikkieläinhoitoa on kolme kappaletta. Vuosittain Helsingissä on maksimissaan kymmenen valvontaa vaativaa eläintapahtumaa tai -kilpailua. Eläinsuojeluun liittyviä neuvontapuheluita tuli vuonna 2007 yli 1 300 kappaletta. Helsingissä oli noin 568 000 asukasta vuoden vaihteessa. Helsingin pinta-ala on 686 km² josta maata on 186 km².

Vuonna 2007 tehtiin 254 eläinsuojelutarkastusta, vuonna 2006 niitä oli 206, vuonna 2005 244, vuonna 2004 tarkastettiin 261 kertaa ja vuonna 2003 tehtiin 215 tarkastusta. Suurin osa tarkastuksista perustuu eläinsuojelueläinlääkärille ilmoitettuihin, yksityisen eläimenomistajan oletettuihin eläimenpidon epäkohtiin. Vuonna 2007 näitä oli noin 86 prosenttia tarkastuksista. Eläinkauppojen tarkastuksia on viime vuosina muutettu jatkuvampaan tarkkailuun pelkkien vuosikäyntien sijaan ja tätä on pidetty onnistuneena linjauksena. Viranomaisten apuna toimii kaksi Suomen eläinsuojeluyhdistyksen vapaaehtoista eläinsuojeluvalvojaa sekä Helsingin Eläinsuojeluyhdistys.

Eläinsuojelullisia toimenpiteitä vaativia tarkastuksia oli 81 prosenttia kaikista tarkastuksista vuonna 2007, edellisenä vuonna osuus oli 65 prosenttia. Toimenpiteistä oli eläinsuojelulain mukaisia neuvoja ja ohjeita (eläinsuojelulain 40 §) 14 prosenttia, määräyksiä oli toimenpiteistä 24 prosenttia (eläinsuojelulain 42 §) ja kiireellisiä toimenpiteitä eläinten hyvinvoinnin turvaamiseksi, käytännössä eläinten huostaanottoja oli noin 62 prosenttia toimenpiteistä (eläinsuojelulain 44 §). Tavallisimpia määräyksiä aiheuttaneita epäkohtia olivat puutteet perushoidossa: ruokinnassa, liikunnan saannissa, eläinlääkärin hoidon puuttumisessa sairailta, pitopaikan puhtaudessa ja turvallisuuden takaamisessa.

Kainuun maakunta -kuntayhtymä

Kuntayhtymän kahdeksan kunnan ja yhden yhtymään kuulumattoman, mutta maakuntaan kuuluvan kunnan alueella oli vuonna 2007 noin 620 nautatilaa, noin viisi siipikarjatilaa ja noin kahdeksan sikatilaa. Noin 40 tilalla oli lampaita ja noin sadalla tilalla oli hevosia, yhteensä noin 600 hevosta. Noin saman verran hevosia oli yksityisillä talleilla. Siis maatilojen lisäksi.

Vuonna 2007 alueella oli yhteensä yli 22 700 nautaa. Sonneja oli noin 2 050 ja lehmiä hiukan yli 8 000, emolehmiä 1 100, yli 4 000 hiehoa ja yli 7 400 vasikkaa (tiedot 1.5.2007). Sikoja oli 1 800, lampaita 2 600 ja kanoja 16 000.

Lisäksi on tiloja, joilla pidetään strutseja, biisoneja ja villisikoja. Koirien, kissojen ja muiden lemmikkien määristä ei ole täsmällisiä tietoja. Ilmoituksenvaraisia eläintenpitopaikkoja eli kenneleitä, yli kuuden hevosen talleja, lemmikkieläinkauppia ja tarhattua riistaa on noin 50 paikkaa.

Eläinsuojelutarkastuksia tehtiin vuonna 2007 noin 130 kappaletta, vuonna 2006 niitä tehtiin noin 100 ja vuoden 2005 loppupuolella, jolloin työ alkoi noin 40. Kuntayhtymän alueella oli noin 83 000 asukasta vuoden vaihteessa. Kuntayhtymän pinta-ala on 20 200 km².